

en fra det ærede Medlems ikke væsentlig afvigende Mening om dette Forhold; men vi har maattet erkende, at den højtærede Minister havde Ret i de Betragtninger, som han har fremsat for at begrunde sit Forslag om at forbyde Checks paa Kontrabøger. Naar vi da er saa mange, som har ladet os overbevise af hans Betragtninger, turde deri ligge et Fingerpeg i Retning af, at disse maatte være rigtige.

Det ærede kongevalgte Medlem har Ret i, at med det Ændringsforslag, som foreligger her, er den Side af Sagen ordnet, som angaar Bedragerispørgsmaalet med Kontrabøger; men det har ikke paa nogen Maade været Ministerens eneste Grund til at fremsætte Forslaget. Nej, Begrundelsen, tror jeg, kunde udtrykkes i faa Ord derhen, at en Sparekassebog er et Udtryk for, hvad Medlemmer af Befolkningen mener at være i Stand til at opspare og henlægge paa en varig Maade. En Sparekasse bør som Følge deraf kunne være berettiget til at vente, at de Sparemidler, der er indsatte hos den, har en mere blivende Karakter, saaledes at den kan regne med de Pengemidler paa en anden Maade, end naar man sætter Penge paa Folio eller Konto-Kurant. Det er jo ogsaa en given Sag, at det er en moderne Opfindelse at benytte sin Sparekassebog, som man benytter en Foliokonto i en Bank. Det er en Bank, som i sin Tid har fundet paa det, og en Del Sparekasser har følt sig nødsagede til paa Grund af Konkurrencen at følge efter, medens en Del andre Sparekasser ikke har villet gaa med til det paa Grund af de forskellige Ulemper, der kunde være forbundne dermed, og hvoraf kun den ene vil blive afhjulpet ved Ændringsforslaget, og de føler sig noget brøstholdne ved den Sag. Og hvorfor er det saa, at man benytter Sparekassebøger paa den Maade? Det er ganske simpelt for at faa den højere Rente, som en Sparekasse kan give, fordi den mener at kunne disponere paa længere Sigt med sine Midler. Men hvorfor skal man da give disse løse Penge den samme Rente, som i Virkeligheden kun kan siges at skulle være Udtryk for den Godtgørelse, der kan gives for Kapitalers Indsættelse paa længere Tid? I Virkeligheden bidrager disse Checknydere til, at Renten for

Sparekassemidlerne bliver lavere for de virkelige Sparere. Nu er det saaledes, at der er mange, der ligefrem lader deres Husholdningsbog føre ved Hjælp af Checks, idet de giver Checks til deres handlende for Beløb af 1 Kr., 2 Kr., 3 Kr. o. s. v., og det er dog en given Ting — deri maa jeg give den højtærede Minister Ret —, at det aldrig har været Meningen, at Sparekassebøger skulde kunne benyttes paa den Maade for derigennem at opnaa en højere Rente eller et mindre personligt Regnskabsarbejde, idet man paa en vis Maade lader Sparekassen overtage Husholdningsregnskaberne. Derfor har vi paa dette Punkt ladet os overbevise af den ærede Minister, og vi har selvfølgelig ogsaa ment, at det skulde gælde Bankerne. Nu er det forbudt Bankerne, og jeg mener, at hvis der skulde være Flertal for den Opfattelse, som det ærede kongevalgte Medlem nylig gjorde sig til Talsmand for, saa havde det været godt, om det var kommet til Udtryk ved Banklovens Behandling. For det er dog mildest talt besynderligt at forbyde Bankerne det, hvad det høje Ting gjorde forleden Dag, og nu i Dag at give Sparekasserne Tilladelse til det samme. Det er ikke, som det ærede Medlem for 6te Kræds (Vejstrup) sagde før, en frygtelig Urimelighed, og det har jeg heller ikke sagt. Men jeg har sagt, at det vilde være besynderligt, hvis man vilde lade Sparekasserne, som man ganske særlig synes jeg, burde frigøre for at lide under Checkvæsenet, have de dermed følgende Ulemper, medens Bankerne skal være fri for dem. Det forekommer mig at være den forkerte Verden, da man jo dog i Almindelighed antager, at hvad man sætter ind i Sparekasserne, sættes ind paa meget længere Sigt, end hvad man sætter ind i Bankerne. Vi er derfor komne til det Resultat, at Ministeren har haft Ret i dette, at det er imod en Sparekassebogs Natur, at den skal kunne benyttes paa den Maade. Ingen af os mødte til at begynde med i Udvalget med den Anskuelse, men vi er, efter den højtærede Ministers Udtalelser baade i og udenfor Udvalget, komne derhen, at vi finder, at han sikkert har Ret, og at det havde været bedre, om man aldrig var begyndt i den Retning.